

Under Sagens Behandling er det blevet oplyst, at Ministeren har tildelt en Forening Laan uden at indhente Amdsudvalgets Anbefaling, og da Ministeren tillige under Lovforslagets 1ste Behandling udtalte angaaende Ministerens Stilling til den Sikkerhed, som kræves af Foreningerne for de tildelte Laan: „Jeg vil ikke kunne paatage mig det Ansvar at undersøge, om der er Sikkerhed for hele Beløbet. Der er nemlig slet ikke krævet Sikkerhed for Beløbet; der er ikke krævet anden Sikkerhed, end at mindst 30 Landmænd tør gaa sammen og har den Tillid til hinanden, at de kautionerer for hinandens Laan“, maa Mindretallet anse en Udlaansvirksomhed efter de Synspunkter, der ligger i Ministerens Udtalelser, for ikke at være tilstrækkelig betryggende. Man maa derfor kræve, at en Undersøgelse og Anbefaling af Foreningernes økonomiske Forhold fra Amdsudvalgene maa foreligge, før Laanene tildeles Foreningerne. For at opnaa dette Formaal foreslaas nedenstaaende Ændring.

Et *andet Mindretal* (Holdgaard) har, som det fremgik af Forhandlingerne ved Lovforslagets første Behandling, store Betænkeligheder ved de solidariske Forpligtelser, man ved denne Lovgivning fører disse Foreningers Medlemmer ind i, idet Mindretallet med Ængstelse ser hen til den Tid, hvor disse Laanebeløb skal tilbagebetales, da en saadan Lovgivning rummer en Fare for, at nogle af disse Foreningers Medlemmers økonomiske Sammenbrud drager andre Medlemmer med sig, som ellers vilde være i Stand til at klare sig gennem Vanskelighederne. Af den Grund har Mindretallet bestræbt sig for, at det af Betænk-

ningen klart skal fremgaa, hvilken Risiko de enkelte Medlemmer gaar ind til som Medlemmer af en saadan Forening, nemlig at de overfor Staten hæfter med alt, hvad de ejer og har, selv om de kun har tegnet sig som Laantager for en Del af deres Jordværdi.

Mindretallet mener ikke, at denne Lovgivning egner sig til at hjælpe den Kreds af Landbrugere, der er haardest ramt af Krisen. De Landbrugere, der i første Linie trues med økonomisk Sammenbrud paa Grund af Kronestigningen, kan kun hjælpes ved en effektiv Akkordlovgivning og kan ved den her foreslaaede Hjælp kun opnaa en *Udsættelse* af Sammenbrudet, med Risiko for andre. — Men da der faktisk er Begær efter disse Laan, og da det vil føles som en Forurettelse, hvis der nu gives Afslag til Laansøgere, der er stillet ganske som andre, der tidligere har faaet Laan imod den samme Krise, vil Mindretallet stemme for Forslaget under Forudsætning af, at Loven føres ud i Livet efter de Grundsætninger, som er fastslaaet under Udvalgsbehandlingen, og som der er givet Udtryk for i Betænkningen.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Bording, Hækkerup, J. P. Jensen, Larsen [Bjerre], A. C. Mortensen og Olufson):

Til Teksten føjes: „ , for saa vidt der til hvert Udlaan af dette Beløb foreligger Anbefaling fra de i nævnte Lovs § 4 omhandlede Amdsudvalg efter en foretagen Undersøgelse af den paagældende Forenings Medlemmers økonomiske Forhold.“

Bording.	Christen Christensen, Sekretær.	Chr. Ernst Christensen.	Fuglsang.
Viggo Hansen.	Holdgaard.	Hækkerup.	Henrik Jensen.
J. P. Jensen.	Kr. Kristensen, Formand og Ordfører.	Larsen (Bjerre).	A. C. Mortensen.
Olufson.	A. C. D. Petersen.	Pitzner.	